

Gyepes fajkészlet vizsgálata Tiszapüspöki mintaterületen

A gyepgazdálkodás az állattenyésztés szálastakarmány előállításának legalapvetőbb formája. A gyepesek a gazdasági haszonállatok takarmányellátásán túl, mint legelőhely; táplálkozási, szaporítási, valamint pihenőidőben való tartási helyként is funkcionálnak. A legelőn való tartózkodással az állat immunológiai szempontból kiváló helyzetet élvez, a friss levegő és a napsugárzás kedvező hatásai az élettani folyamatok rendeltetésszerű működését segítik elő. A szabad levegőn az étvágy fokozódik, s minden kedvező hatás hozadékaul a szaporodásbiológiai funkciók is kedvezőbben alakulnak, azaz javul a termékenyülés, illetve az ellés mutatója.

A Tisza mentén hosszú idő óta szerepet játszik a gyepművelés, ám a korábbi nagy kiterjedésű, füves területek mára egyre fogyatkozóban és szórvány jelleggel mutatkoznak. A gyepes területek csökkenéséhez a történelem folyamán az úrbéri földosztások mellett, a nagy tiszai folyószabályozás és gátépítés nyomán kibontakozó és hangsúlyossá váló szántóművelés, továbbá a későbbi termelőszoövetkezeti rendszer gyakorlata járult hozzá a legnagyobb arányban. Mára a Tisza menti gyepesek legfőképp a hullámtér területén, vagy mentett árterület kedvezőtlen adottságú, egyes belvizes mélyfekvéseiben és gyengébb termőképességű szikes és szárazabb kitett-ségű részein maradtak fenn. Ezek a területeken a szántóművelés végzése nem rentábilis. Viszont a gyepesek fenntartása indokolható az élővilág, a változatos agrártáji jelleg és az extenzív állattartás oldaláról egyaránt. Ezek a gyepesek a hazai tájjelleg emlékének a maradékai.

Az árterei gyepesek nemcsak a természetvédelem, hanem a gyepes alaposított állattartás szempontjából is fontosak. Eltérő környezeti adottságok és hasznosítási módok mellett,

eltérő növénytakarmányok alkotják a gyep növényzetét. Kutatásom tárgyát Közép-Tisza-vidéki mintaterületek növénytakarmánytani állapotvizsgálata képezi. A tárgyalt gyepesek időjárási, földfelszíntani, földtani, biológiai és emberi hatások által kialakuló, természetközeli állapotú, alternatív jellegű termelési eszközök, amelyek a fenntartható mezőgazdasági termelés tükrében, napjaink felelős agrárkultúrájának figyelmet érdemlő szegmensébe teendők. Témaválasztásom indokolható a napjainkban közkeletű tényként jelentkező, mondhatni monokultúrás szántóföldi mezőgazdasági termelés felvetődésével, melyben a gyepesekre alaposított állati takarmány termesztése nem élvez jelentős szerepet. A magasabb minőségű élelmiszerek viszont igénylik a gyepes termelésre alaposított állati termék előállítását. Fontos, hogy a környezettudatos mezőgazdaság egyben a táj élőhely-kezelésére is figyelmet fordítson, és a tájjellegeknek meg-

felelő agronómiai hasznosítási módot végezzen. Ehhez szükségeltetik minden elérhető, a környezeti diverz életközösségeket és táji adottságokat reprezentatív ismertető tudományos munka, amelynek ismeretében a fenntartható mezőgazdálkodás képes alapvető célkitűzéseit, mint például az agroökológiai potenciál megfelelő felhasználását véghezvinni. Továbbá a szerteágazó ismeretek segítenek a környezeti gazdálkodás potenciális feltételeinek releváns módon történő javításában.

Tiszapüspöki, a Közép-Tisza-vidék tájtörténetének egy jellegzetes helyszíne, a környék gyepesek az előbb leírt módú tájváltoztatás bélyegét magukon hordozzák. A vizsgálataim során éves felmérést végzek egy hullámtéri, valamint egy mentett árterei gyepes területen. A helyzet érdekességét adja, hogy e két gyep a folyószabályozások előtt egy összefüggő gyepet alkotott.

Nagyszög-eleji rét magányosan álló fával Tiszapüspökínél
(a szerző felvétele)

Tarackbúza (a szerző felvétele)

A ma hullámtéren fekvő gyepek a történelmi leírások alapján állandó gyepek, tehát feltörést nem élt meg. A gyepek Nagyszög-eleje helynévvel illetik. Ma a terület a Közép-Tisza Tájvédelmi Körzet területéhez tartozik. A mentett árterületi ősi gyepek a XIX. század második felében feltörték, visszagyepesítése a területen gazdálkodó termelőszövetkezet által a XX. század második felének végén történt meg. A terület helyneve Zsellérföld. Az említett területeket legeltetéssel és kaszálással együttesen hasznosítják (BENEDEK, 1970; 1993).

A Nagyszög-eleje magasabb térszintjein *Carici vulpinae - Alopecuretum pratensis* ((Kovács & Máthé 1967) Soó 1971 corr. Borhidi 1996) társulás volt beazonosítható. A mélyebb részeken fekvő terület növény-társulása a *Carici gracilis - Phalaridetum* ((Kovács & Máthé 1968) Soó 1971 corr. Borhidi 1996). A Zsellérföld gyepterületén *Achilleo - Festucetum pseudovinae* (Soó (1933) 1947 corr. Borhidi 1996) társulás a meghatározó, a mélyebb részeken az *Agrostio stoloniferae - Alopecuretum pratensis* (Soó 1933 corr. Borhidi 2003) társulás BORHIDI (2003) munkája alapján.

A *Carici vulpinae-Alopecuretum pratensis* társulás magyar nyelvű megnevezése ecsetpázsitos mocsárrét.

Réti ecsetpázsit (a szerző felvétele)

Ez a mocsárrét társulás a nagyobb folyók árterekre jellemző, ahol folyóvíz - vályog, agyag - üledéken, vázta talajon, vagy réti talajokon fordulnak elő mocsárrétek, valamint magassárrétek határaként, tanúskodva az ártéri feltöltődés huzamos folyamatáról (BORHIDI, 2003). A vizsgálati területen, a tárgyévben a mérsékelten nedves tenyészterületen előforduló réti ecsetpázsit (*Alopecurus pratensis*) elterjedése a legszembetűnőbb. Mellette a

kiszáradó területet jelző tarackbúza (*Elymus repens*) borítása volt éves viszonylatban tekintélyes. A réti ecsetpázsit a kaszált réteken erőteljesen felszaporodik, köszönhetően a korai, május-júniusi virágzási idejének, képes magot érlelni (június 1-15. táján). Az éves első növények kaszálással, a későbbi növények legeltetéssel jól hasznosíthatóak. NAGY (2003) munkája szerint a tarackbúza termőképessége megegyezik a réti ecsetpázsit értékével, minősége viszont gyengébb. E két szálfű mellett kisebb, de jelentős a réti perje (*Poa pratensis*) jelenléte. E fajt SZEMÁN (2006) legelőben és kaszálóban történő hasznosítási módra egyaránt jól alkalmazható fajként tárgyalja. Inváziós nyomást a Tisza hullámtéren oly jellemző gyalogkakác (*Amorpha fruticosa*) nem, viszont az olasz szerbtövis (*Xanthium italicum*) okoz. A társulásban az említett fajokon túl, további 46 fajt azonosítottam. A fajok megjelenése és részesevé a növénytakaróból azt mutatja, hogy közel fele-fele arányban jelennek meg a természetes és a leromlásra utaló fajok a növényi összetételben (SIMON, 1988; 1992).

A *Carici gracilis-Phalaridetum* társulás magyar nyelvű megnevezése pántlikafüves magassárrét.

Zsellérföldi rét Tiszapüspökinél
(a szerző felvétele)

Pusztai here (a szerző felvétele)

Cérnahere (a szerző felvétele)

Sziki here (a szerző felvétele)

Az Alföldön elterjedt, tipikusan mocsárrét jellegű, benne a zöld pántlikafű (*Phalaris arundinacea*) nádszerű növekedése a megfigyelhető. E társulás folyók középszakaszának árterein elterjedt, ahol a talaj glejes felsőszinttel jellemezhető tápanyagban gazdag hordalékon, mely kitett az éves rendszerességgel bekövetkező tavaszi árvízborításnak. A pántlikafüves felső szint alatt a sások és egyéb mocsári növényfajok jelennek meg (BORHIDI, 2003). A vizsgálati területen a tárgyévben a zöld pántlikafű (*Phalaris arundinacea*) mellett a franciaperje (*Arrhenatherum elatius*) volt jelen a legnagyobb számban. A zöld pántlikafű (*Phalaris arundinacea*) előnye SZEMÁN (2006) szerint, hogy bár az igen vizes élőhelyet igényli, nagyfokú szárazságtűréssel bír, és az ún. nyári csapadékhiány okozta kiszáradást is biztosan átvészeli, biztosítva a legelő állatok zöldfű igényét. Szénakészítésre az első növekedés a kései kaszálások ideje miatt viszont már alkalmatlan, előrehaladott vegetatív fázisa - felhalmozott cellulóz/lignocellulóz magas aránya miatt, azaz „hamar fásodik”. Tavasszal a faj későn hajt ki, virágzása június közepén történik. Ideális húsmarha legelő fűvének, ellenben a túlzott rágás-típrást nem tűri kellően, a szakszerűen végzett legeltetésre fokozott figyelmet kell szánni. Az állatok szívesen legelik. Az éves felmérés folyamán, nyártól a keserű édesgyökér (*Glycyrrhiza echinata*) markáns elterjedésének köszönhetően, (indával messzire nyúló) a növénytársulás *Glycyrrhiza echinatae-Phalaroidetum* (Timár 1947, Borhidi 2003), magyar nyelven édesgyökéres pántlikafű-társulásként azonosítható. Emellett to-

vábbi 38 faj azonosítása történt meg a növényi összetételben. A faji összetétel a degradálódó gyepek típusába sorolandónak mutatja a növényi állományt (SIMON,1988; 1992).

Az *Achilleo setaceae-Festucetum pseudovinae* (Soó (1933) 1947 corr. Borhidi 1996) magyar nyelvű megnevezése füves szikespuszta. A társulás jellemzője, hogy viszonylagosan zárt növényzeti takaró borítású, rövid fűű gyepek. Kialakulása a II. osztályú szolonyec szikes talajokon figyelhető meg. Elterjedt szikilegő-típus Magyarországon, főképp a réti szolonyec különböző változatain jelentkezik – itt leggyakrabban sztyeppesedő réti szolonyec talajon-, emellett a szolonyec szikeseken elterjedése viszonylag ritkább (BORHIDI, 2003). A vizsgálati területen a tárgyévben sovány- vagy sziki csenkesz (*Festuca pseudovina*) képviselte a legnagyobb mérvű megjelenést. A népnyelv ezt a fajt apró csenkeszként is nevezi. Mellette a

réti perje (*Poa pratensis*) aránya nagyobb értékű. A nyárelején érdekes jelenséget mutattak a további nagy részarányú bíró fajok, a herefélék képviselői, a „bodorkák” gyűjtőnéven ismert apró here fajok. Jelenlevők voltak a cérnahere (*Trifolium micranthum*) és a sávos here (*Trifolium striatum*). Ezek SZEMÁN (2003) munkájában leírtakkal megegyezően nyárelején a fűfélék fölé nőnek hatalmas növényi tömeggel, és igen értékes takarmánybázist nyújtanak a gyér takarmányt nyújtó (korán előregedő) apró csenkesz mellett. A területen emellett további 30 növényfajt azonosítottam. A faji összetétel itt is a degradálódó gyepek típusába sorolandónak mutatja a növényi állományt (SIMON,1988; 1992).

Az *Agrostio stoloniferae-Alopecuretum pratensis* (Soó 1933 corr. Borhidi 2003) társulás magyar nyelvű megnevezése ecsetpázsitos sziki rét. Ez a nedves területek szikes réteje aránylag

Franciaperje (a szerző felvétele)

Réti perje (a szerző felvétele)

magasfűvű fajösszetétellel bír. Az élőhely a nedves, I-II. osztályú szikeseiken igen elterjedt társulás. Átmeneget képez a nedvesebb sziki rétek és a szárazabb típusú löszpusztagyep, sziki erdőspusztarétek között. Fajösszetétele igen nagy diverzitású lehet (BORHIDI, 2003). A vizsgálati területen a réti perje (*Poa pratensis*) képviselte a legnagyobb arányt. Mellette a réti ecsetpázsit (*Alopecurus pratensis*) és a tarackbúza (*Elymus repens*) jelenléte nagy értékű. Ebben a növénytársulásban is jelen vannak bodorkáknak nevezett fajok, közöttük a cérnahere (*Trifolium micranthum*), a pusztai here (*Trifolium resutum*), a sávós here (*Trifolium striatum*), valamint a sziki here (*Trifolium angulatum*). Ezen túl további 24 faj azonosítása történt meg. Ebben a növénytársulásban már a természetességre utaló fajok dominálnak (SIMON, 1988; 1992).

A mintaterületi rétek éves növényzetét alkotó fajainak száma szerint, a hullámtéri Nagyszög-eleji rét területén fajgazdagabbak az egyes részek növényállományai, mint a mentett ártéri Zsellérföld részein. Érvényre jut BÖLÖNI et al. (2003) munkájának az a megállapítása, miszerint a nedvesebb termőhelyek növényzete fajgazdagabb. A Tiszapüspöki határában fekvő mintaterületek vizsgálati értékei szerint megállapítható, hogy Nagyszög-eleje mintaterület mindhárom vizsgálati részén a szálfüvek domináltak, míg Zsellérföld területén az alfűvek. A megoszlásból következtetni lehet a hasznosítási irány fő volumenére, e szerint a Nagyszög-eleji réten hangsúlyos a kaszálás, a Zsellérföld rétéjén viszont a legeltetéses hasznosítás az intenzívebben. CSÍZI (2003) munkája szerint a rendszeres kaszálás hatására megnő a szálfüvek aránya a növénytakaróban. A növényi összetétel viszonyában megállapítható, a Nagyszög-eleje, valamint a Zsellérföld rétejeinek területén egyaránt a degradációra utaló fajok vannak túlsúlyban. Erre magyarázat lehet a Nagyszög-eleje területén a rendszeres tartós vízállás, és az ebből következő kedvezőtlen feltételek a legel-

tetés irányába. A tartós vízállásokon legelő állatok taposásukkal roncsolják a talajfelszínt, előnyhöz juttatva így PENSZKA et al. (2009) megállapítása szerint a gyomokat (pl.: olasz szerbtövis (*Xanthium italicum*)). A Zsellérföld területén kiugróan magas a zavarástűrő sovány csenkesz (*Festuca pseudovina*) aránya, amely visszavezethető a területen BENEDEK (1970) által leírt korábbi talajvízszint eséshez, ezáltal a terület szárazodásához, melyen az aprócsenkeszes vezérnövényű társulás kialakulhatott. Emellett a területen magas arányú SIMON (1988; 1992) munkáiban ún. kísérőfajként jellemzett fajok jelenléte. Ez a stádium MJAZOVSKY (2003) megfigyeléseivel és BENEDEK (1993) leírásának összevetésével úgy magyarázható, miszerint az ilyen terület sokáig szántóként hasznosított korábbi gyepterület, melyet felülvetéssel telepítettek újra. NAGY (2003) munkáit követve számolt mezőgazdasági érték tekintetében elmondható, hogy a területek értéke csekély-silány, amely visszavezethető a Nagyszög-eleji gyepon az ártéri elöntések nyomán a mélyedésekben kialakuló tartós vízállásra, és a magasabb területeken a korán, vizenyős talajon megkezdett legeltetésre, melyek a degradációra, és nem a természetességre utaló (és takarmányozás szempontjából értékes) fajoknak nyitnak lehetőséget a terjedésre. BENEDEK (1970) szerint a tartós árvízi nyomású területeken mindemellett, szintén az invazív fajoknak és gyomoknak kedvez. A Zsellérföld rétéjének területén a mezőgazdasági érték alacsony értéke a száraz fekvésben kialakult vegetációnak köszönhető, melyben az uralkodó sovány csenkesz (*Festuca pseudovina*) minősége bár jó, termőképessége viszont nagyon gyenge. SZEMÁN (2006) munkája alapján kaszálásra a szálfü domináns Nagyszög-eleji rét, legeltetésre a Zsellérföldi rét az alkalmasabb.

A kedvezőtlen termőhelyi adottságok közt a hasznosítás módja kulcskérdés. MONTEATH et al. (1977) szerint az állatok válogatva legelnek, így a pásztoroló jellegű legeltetéssel az állatok számos hasznosítható, de ke-

Sovány csenkesz (a szerző felvétele)

vésbé kedvelt növényfajt hátrahagyhatnak. Ez a gyeperomlását okozhatja. A szarvasmarha a virágzás utáni fűvet nem kedveli. A gyepteremésre alapozott takarmányozás jóval rentábilisabbá válhat, ha egy-egy területet intenzívebben legeltetnek, s ez után pedig a területnek megadatik a regenerálódáshoz és újrasarjadáshoz szükséges időszak. SZEMÁN (2006) munkája alapján szakaszos legeltetésre kialakított karámok alkalmazásával, vagy napi adagolt legeltetésre használt villanypásztor alkalmazásával a legeltetési idény optimális kihasználása előtervezhető. Ezzel a túl- vagy alullegetetésből származó foltonkénti gyepszőnyegsérülés helyreállítható. A nagy gondossággal legeltetett gyeperomlását kedvező irányba változtatja. A nyár végi tisztító kaszálás rendszeres elvégzése fontos az inváziós növényfajok, mint például az olasz szerbtövis (*Xanthium italicum*) visszaszorításának szempontjából, mintegy a maghozása előtti eltávolítását megelőzve. A területi kedvezőtlen adottságokból eredően javító jellegű lehet – amennyiben a talajfelszín nedvesség helyzete lehetővé teszi – a Nagyszög-eleji termőhelyen az árvízi elárasztások után a terület ápolása fogas boronával, feltörvén a lerakódott iszapréteget. Amennyiben tavasszal a körülmények engednek – nincs árvízi elöntés –, a felfagyások ellen hengerezéssel lehet védekezni.

Összefoglalásként megállapítható, hogy a Közép-Tisza-vidéken történő ártéri gyepgazdálkodás lehetőségeinek mintapéldázatára a dolgozatomban vizsgált, Tiszapüspöki külterületén található Nagyszög-eleji, hullámtéren található rét és a Zsellérföldi, mentett ártéren fekvő rét szolgáltak. A gyepek állapota példázza az egykori árterek feldarabolódásából kialakult jelenlegi helyzetet. A hullámtéri rét az árvízi elöntések miatt a területen gazdálkodó számára kihívást jelent a hasznosítás tükrében, viszont a szakmai eszköztár kihasználásával számos nehézség leküzdhető. A mentett ártéri rét növényzete a talajvízszint folyószabályozás utáni esésével párhuzamban mutatja a terület szárazodását.

A gyepek fajkészlet vizsgálatával gyűjtött adatok jelentős információval bírnak a területekről, a Tiszántúl tájfeldrajzi leírásaival összevethetőek. Ezek önmagukban informatívak a megváltozott környezeti hatások eredményének értékelésére. A növényzet fajainak ökológiai jellemzőit elemezve az élőhelyi viszonyokra, a hasznosítási mód értékelése felé tehetünk megállapításokat, összehasonlítható a két gyep jelenlegi helyzete. Ezek az információk értékesek a jövőbeni hasznosítás eredményesebbé tételére. Ezen túl mintapéldaként szolgálhatnak a térség hasonló adottságú termőhelyeivel való összehasonlításra.

A mintaterületeken, a további években megismételt informatív vizsgálatokkal megfigyelhető az eltérő meteorológiai és hidrológiai viszonyok hatására változó növényi összetétel.

Szilágyi Dániel

Mezőgazdasági mérnöki BSc
 szakos hallgató
 Nyíregyházi Egyetem MATI

Felhasznált szakirodalom

BENEDEK, GY. (1970): Tiszapüspöki története. A Damjanich János Múzeum Közleményei, Szolnok. 9-188.

BENEDEK, GY. (1993): Tiszapüspöki földrajzi helyei. Tiszapüspöki Önkormányzat, Tiszapüspöki. 3-80.

BORHIDI, A. (2003): Magyarország növénytársulásai. Akadémiai Kiadó, Budapest. 124-204.

BÖLÖNI, J., KUN, A., MOLNÁR, ZS. (szerk.) (2003): Élőhely-ismereti Útmutató. Kézirat. MTA ÖBKI, Vácrátót.

CSÍZI, I. (2003): A hasznosítás és az évjárat hatása a Karcag környéki szikes gyepek termésére. Doktori (Ph.D.) értekezés, Debrecen.

MJAZOVSKY, Á., TAMÁS, J., CSONTOS, P. (2003): A Váli-víz völgyének jellegzetes üde fátlan élőhelyei. Tájökológiai Lapok, 1 (2): 39-56.

MONTEATH, M. A., JOHNSTONE, P. D., BOSWELL, C. C. (1977): Effects of animal on pasture production: I. Pasture productivity from beef cattle and sheep farmlets. New Zealand Journal of Agricultural Research, 20: 23-30.

NAGY G. (2003): A gyepterületek mezőgazdasági értékének meghatározása. In: JÁVOR A. (szerk.): Legeltetéses állattartás! DE ATC Agrárgazdasági és Vidékfejlesztési Kar, MTA Agrártudományok Osztály. 2003. nov. 6., Debrecen. 271-279.

PENSZKA, K., SZENTES, SZ., TASI, J. (2009): Gyepkarmány-termesztéstől a természetvédelmi gyepgazdálkodásig, gyepértékek, gyepértékelések. Tájökológiai Lapok, 7 (1): 9-38.

SIMON, T. (1988): A hazai edényes flóra természetvédelmi értékesítése. Abst. Bot., 12:1-23.

SIMON, T. (1992): A magyarországi edényes flóra határozója. Harasztok-virágos növények. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest. 201-825.

Szemán, L. (2003): A Nemzeti Agrár-környezetvédelmi Program. „B”: EXTENZÍV GYEPGAZDÁLKODÁS. Független Ökológiai Központ (FÖK) – Szent István Egyetem Környezet- és Tájgazdálkodási Intézet (SZIE KTI). Budapest-Gödöllő. 7-23. p.

Nagyszög-eleji rétTiszapüspökínél.
 (a szerző felvétele)

SAJTÓKÖZLEMÉNY

A 113/2009. (VIII.29.) VM rendelet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2012. és 2014. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről; valamint a 24/2015. (IV.28.) MvM rendelet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2015. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló rendeletek szabályozása alapján a 2012., 2014. és 2015. évben nyújtott támogatások NYERTES PÁLYÁZÓI, akik lapunkat jelölték meg a nyilvánosság biztosítására:

DARÁNYI IGNÁC TER

NÉV	SZÉKHELY/ TELEPHELY	FEJLESZTÉS	ELNYERT TÁMOGATÁS	ÉV
Mikó-Baráth Máté	Zalaháshágy	Ágazat: Szántóföldi növénytermesztés. Mérete: 140 ha Kultúrák, fajták: Gabonafélék, Olajos növények, Takarmánynövények Fejlesztés: Terménytároló építése. Gépbeszerzés	40.000 Euro	2012
Nagy Anita	Panyola	Ágazat: Kertészet, Szántóföld. Mérete: 10.21 EUME. Kultúrák, fajták: Alma, meggy, sütőtök, burgonya, kukorica, napraforgó. Fejlesztés: Erőgépek és munkagépek beszerzése, földbérlet.	40.000 Euro	2015
Nagy Szabina	Nyíregyháza/ Tiszatelek	Ágazat: Mezőgazdaság, gombatermesztés. Mérete: 10.36 EUME. Fejlesztés: Telephelyvásárlás, termesztéshez termesző helyiség kialakítása és az ahhoz kapcsolódó eszközök beszerzése, termesztés korszerűsítése, fejlesztése	40.000 Euro	2015
Kovács Gábor	Rásonysápber- encs	Ágazat: Kertészet. Mérete: 11.09 EUME. Kultúrák, fajták: Alma, szilva. Fejlesztés: Intenzív alma ültetvény telepítése, csepegtető öntözéssel, szilva ültetvény telepítése.	40.000 Euro	2014

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

A megjelentetéssel eleget kívánok tenni a PÁLYÁZATOMBAN VÁLLALT nyilvánosság biztosításának.

MEZŐGAZDASÁGI MUNKAESZKÖZÖK ÉS ALKATRÉSZEK KIS ÉS NAGYKERESKEDELME!

Tárcsák, ekék, talajmarók, vegyszerezők, fűkaszák, rendszdrók, váltóforgatók ekék, sorközművelő kultivátorok, vetőgépek, bálacsomagolók, bálázók, homlokrakodók és egyéb mezőgazdaságban használatos munkaeszközök, és alkatrészek kedvező áron!

**HÁZHÓZ
SZÁLLÍTÁS
AZ ORSZÁG
EGÉSZ
TERÜLETÉRE!**

Keressen bennünket elérhetőségeinken!

Wirax-Hungária Kft.
4751 Kocsord, Szabadság út 1/A • Tel.: 06 /70/328-4114, 06/44-950-242,
06/44/950-090, 06/70/615-9029 • E-mail: wirax.hungaria@gmail.com
web: http://www.wirax.hu

Malomipar és élelmiszeripar számára zsákvarrócérna

Kíszerelés: 3 kg; 1,6 kg; 0,2 kg / 25 -27 kg / Karton
Színek: Fehér, Kék, Piros

Csavaros Tető/ Lapka

Méretetek: 82 mm-es, 500 db / karton
63 mm-es, 900 db / karton
Szín: Fehér - sterilizálható

Orsó Hungary Kft

2220 Vecsés, Új eceseri út 2.
Tel.: 0670/422-4664; 0670/422-4666
E-mail: info@orsogroup.hu

